

[Statsministeren]

ene side og Det Konservative Folkeparti og Venstre på den anden side, at der ikke kunne dannes en virkelig god og handlekraftig regering på grundlag af disse partier. Hvis vort land på den ene eller den anden måde var i en nødsituation, kunne det være anderledes, men sådan er det jo heldigvis ikke.

Partier, som repræsenterer et flertal her i Tinget, har tilkendegivet, at de i denne situation kunne tiltræde, at jeg skulle fortsætte som statsminister. Det Radikale Venstre meddelte mig efter valget, at de ønskede at træde ud af regeringen, mens Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti ikke ønskede at indtræde i regeringen. På den baggrund har jeg omdannet regeringen, så den nu består af ministre fra Det Konservative Folkeparti og Venstre. Denne nye regering ser det som sin fornemste opgave at formidle et samarbejde, som omfatter et bredt flertal på begge sider af midlerlinjen her i salen, og hvis vi kan tage de udtalelser for pålydende, der er faldet under valgkampen og efter valget, skulle der være gode muligheder for, at det kan lykkes.

Må jeg særlig minde om, at Socialdemokratiet har talt meget stærkt for en flertalsregering, som også skulle omfatte et eller flere borgerlige partier. Det ville naturligvis savne mening, hvis Socialdemokratiet nu ikke var rede til at indgå i et fordomsfrit samarbejde med Det Konservative Folkeparti og Venstre. Denne vilje kan efter vor opfattelse egentlig udfolde sig bedre i et samarbejde mellem Socialdemokratiet og KV-regeringen.

Regeringen forventer derfor, at vi i den kommende tid kan opnå gode og positive resultater gennem et konstruktivt samarbejde, både med Socialdemokratiet og de andre partier, der så stærkt har givet udtryk for ønsket om at få etableret et bredt samarbejde. Det er vigtigt, at vi kommer hurtigt i gang.

Den mest påtrængende opgave er at få arbejdet lagt sådan til rette, at vi i de kommende år kan opnå et opsving i produktionen og beskæftigelsen og dermed et mærkbart fald i ledigheden. Med overskud på betalingsbalancen i ryggen har vi nu mere råderum og flere muligheder for at disponere uden at forøge gældsætningen til udlandet. Det er en ny situation, som vi skal udnytte offensivt.

Den første forudsætning er, at vi kan få nogle gode og fornuftige overenskomster til foråret.

Derfor haster det med at få gennemført en lovgivning, som kan gøre det muligt for parterne at afslutte kloge overenskomster uden nedgang i realindkomsterne. Samtidig skal vi i gang med en forstærket uddannelsesindsats på arbejdsmarkedet og en tilpasning af dagpengesystemet, og vi skal have vedtaget en finanslov, der bygger på en fortsat stram offentlig udgiftspolitik og holder fast i, at vi har styr på de offentlige finanser.

Derfor vil regeringen allerede i dag fremsætte en række lovforslag for Folketinget, så vi kan komme i gang med arbejdet straks i det nye år.

Det har været regeringen magtpåliggende at vise i handling, at appellen om et bredt samarbejde er ærligt ment, ikke blot en talemåde. Derfor har vi i de forslag, der bliver fremsat i dag, taget vidtgående hensyn til de synspunkter, andre partier har givet udtryk for før og under valgkampen.

For det første fremsætter vi forslag til finanslov for 1991. Heri er indarbejdet en række ændringer, vi var blevet enige med Socialdemokraterne om, inden valget blev udskrevet.

For det andet fremsætter vi forslag om en forstærket uddannelsesindsats og systemforbedringer i dagpengeordningerne. De skulle gerne være vedtaget i god tid, inden overenskomsterne skal afsluttes, så parterne har et sikkert grundlag for de nye overenskomster.

Det samme gælder den tredje gruppe af lovforslag, som sigter mod en skatteomlægning, der kan sænke marginalsatserne, i første omgang med størst virkning for mellemindkomsterne. Hensigten er at bidrage til, at der kan afsluttes kloge overenskomster, uden at lønmodtagerne går ned i realindkomst. Vi foreslår, at bundgrænsen for 6 pct.-skatten hæves til 200.000 kr. og med fuld adgang til at overføre udnyttede beløb til ægtefællen. Det betyder, at 785.000 personer ikke skal betale 6 pct.-skatten fremover, det vil sige over halvdelen af dem, der betaler den i dag.

Forhøjelsen af bundgrænsen skal gælde allerede fra 1991, og vi vil stille mod at skabe grundlag for en yderligere sænkning af skatten i 1992, men da i form af en nedsættelse af 22 pct.-skatten, som vil komme alle skatteydere til gode.

For 1991 foreslår vi endvidere en nedsættelse af kontingentet til arbejdsløsheds-kasserne med 1,1 mia. kr. og en lettelse for børnefamilierne på 800 mio. kr. om året. Der afsættes også 1 mia.